

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Δημοτικό

Βασιλοπούλα αρματώσε ολοχρυσή φεργαδά,
 βάζει στην πρυμνή μαλαμιά κι ατή της καπετανίος.
 Του ρηγά γιος την πολεμά με δυο με τρεις φεργαδες :
 —Σουλτάνα, δός μου να φιλή και πάρει μια φεργαδά,
 θέλεις την κοκκινή επάρε, θέλεις τη φιλντισένια,
 θέλεις την ολοκρεμέζη που μαι κι ατός μου μέσα.
 —Ομορφος που σαι, ρηγά γιε, κι ασκήμα κουδεντιαζεις.
 Εδγα να πολεμήσουμε στη μέση του πελάγου
 κι οποίος νικήσει από τους δυο, να πάρει ένας τον άλλο.
 Βασιλοπούλα νίκησε, παίρνει το ρηγά σκλαβο.

Ομηρος, Οδυσσεία ζ 303—12, η 2—8

(...) ἀλλ' ὅπου ἂν σε δοῖσι κεκυθῶσι καὶ αὐλῇ,
 ὡκα μάλ᾽ ἀμεγάρῳ διελθόμεν, ὅφρ' ἂν ἰκῇαι
 μήτηρ ἐμὴν' ἣ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχαρῇ ἐν πυρὸς αὐγῇ
 ἡλακάτα στρωφῶσ' ἀλιπορφυρά, θαυμά ἰδεσθαι,
 κίονι κεκλιμένη' ὀμῶαι δὲ οἱ εἰσι ὀπίσθην.
 ἐνθα δὲ πατὴρ ἐμοῖο θρόνος ποτικεκλιταὶ αὐτῇ,
 τῇ ο' γέ οἰνοποτάζει ἐφημένος ἀθάνατος ὦς.
 τὸν παραμειψάμενος μήτηρ περὶ γούνασι χεῖρας
 βάλλειν ἡμέτερης, ἵνα νοστήμιον ἡμᾶρ ἰδῇαι
 χαιρῶν καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλ᾽ ἀτλήοθεν ἔσσι.

(...) κούρην δὲ πρότι ἀστὺ φέρειν μένος ἡμιμόνοιιν.
 ἣ δ' ὅτε δὴ οὐ πατὴρ ἀγακλύτα δῶμαθ' ἵκανεν,
 στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασιγνήτοι δὲ μὴν ἀμφὶς
 ἵσταντ' ἀθάνατοις ἐναλιγκιοὶ, οἱ ῥ' ὑπ' ἀπῆνης
 ἡμιμόνους ἐλύον ἐσθῆτα τέ εσφερὸν εἰσῶ.
 αὐτὴ δ' ἐς θαλάμιον εὐνὴν ἦε' δαίε δὲ οἱ πυρ
 γρῆς Ἀπειραιῇ θαλαμῆπολος Εὐρυμέδουσα (...).

Ησίοδος, Θεογονία 719—38

οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στίδαρων ἀπὸ χειρῶν
 παμπὸν ἐπ' ἀσσοτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βέλεεσσι
 Τίτῃνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυόδειης
 πεμψάν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλεῖσιν ἔδησαν
 χερσὶν νικήσαντες ὑπερβυμούς περ ἐόντας
 τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης.

εννεα γαρ νυκτας τε και ηματα χαλκεος ακμων
 ουρανοθεν κατιων δεκατη κ ες γαιαν ικοιτο·
 εννεα δ αυ νυκτας τε και ηματα χαλκεος ακμων
 εκ γαιης κατιων δεκατη κ ες Ταρταρον ικοι.
 Τον περιχαλκεον ερκος εληλαται· αμφι δε μιν νυξ
 τριστοιχει κεχυται περι δειρην· αυταρ υπερθεν
 γης ριζαι πεφυασι και ατρυγετοιο θαλασσης.
 κεκρυφαται βουλησι Διος νεφεληγερεταο
 τοις ουκ εξιτον εστι, θυρας δ επεθηκε Ποσειδεων
 χαλκειας, τειχος δε περοιχεται αμφοτερωθεν·

Απολλωνιος Ροδιος, Αργοναυτικά Β 536—58

οι δ, ωστ ηθεοι Φοιβω χορον η ενι Πυθοι
 η που εν Ορτυγιη, η εφ υδασιν Ιαμηνοιο
 στησασμενοι, φορμιγγος υπαι περι δωμιον ομαρτη
 εμμελεως κραιπνοισι πεδον ρησσωσι ποδεσσιν·
 ως οι υπ Ορφηος κιθαρη πεπληγον ερετμοις
 ποντου λαδρον υδωρ, επι δε ροθια κλυζοντο·
 αφρω δ ενθα και ενθα κελαινη κηκειεν αλμη
 δεινον μορμυρουσα ερισθενειων μενει ανδρων.
 στραπτε δ υπ ηελιω φλογι εικελα νηος ιουσης
 τευχεα· μακραι δ αιεν ελευκαινοντο κελευθοι,
 ατραπος ως χλοεροιο διειδομενη πεδιοιο.
 παντες δ ουρανοθεν λευσσον θεοι ηματι κεινω
 νηα και ημιθεων ανδρων μενος, οι τοτ αριστοι
 ποντον επιπλωεσκον· επ ακροτατησι δε νυμφαι
 Πηλιαδες κορυφησιν εθαμβεον εισορωσαι
 εργον Αθηναιης Ιτωνιδος ηδε και αυτους
 ηρωας χειρεσσιν επικραδαοντας ερετμα.
 αυταρ ογ εξ υπατου ορεος κιεν αγχι θαλασσης
 Χειρων Φιλλυριδης, πολιη δ επι κυματος αγη
 τεγγε ποδας, και πολλα θαρειη χειρι κελευων
 νοστον επευφημησεν ακηδεα νισσομενοισιν.
 συν και οι παρακοιτις επωλενιον φορεουσα
 Πηλειδην Αχιλhea, φιλω δειδισκετο πατρι.

Ψαλμος 45

2 Ο Θεος ημων καταφυγη και δυναμις, βοηθος εν θλιψεσι ταις ευρουσαις ημας
 σφοδρα. 3 δια τουτο ου φοβηθησαμεθα εν τη ταρασσεσθαι την γην και μετατι-
 θεσθαι ορη εν καρδιαις θαλασσων. 4 ηχησαν και εταραχθησαν τα υδατα αυτων,
 εταραχθησαν τα ορη εν τη κραταιοτητι αυτου. (διαφαλμα). 5 του ποταμου τα
 ριμηματα ευφραινουσι την πολιν του Θεου· ηγιασε το σκηνωμα αυτου ο Υψιστος.
 6 ο Θεος εν μεσφ αυτης και ου σαλευθησεται· βοηθησει αυτη ο Θεος τη προσπωϊ
 πρωϊ. 7 εταραχθησαν εθνη, εκλιναν βασιλειαι· εδωκε φωνην αυτου, εσαλευθη η
 γη. 8 Κυριος των δυναμιων μεθ ημων, αντιληπτωρ ημων ο Θεος Ιακωβ. (δια-
 φαλμα). 9 δευτε και ιδετε τα εργα του Θεου, α εθετο τερατα επι της γης.
 10 ανταναιρων πολεμους μεχρι των περατων της γης τοξον συντριφει και συν-